

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/321/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514204584
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3514204584.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľky Y. U., bytom W. Y. nad U., A. 6, proti odporcovi W. U., bytom F. pod R. XXX, o určenie výživného na manželku na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.11.2014 č.k. 4C/154/2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 40 eur mesačne s účinnosťou od 15.05.2014 do 21.10.2014, ktoré výživné bude platiť vždy do 15.dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. V časti návrhu na určenie výživného za obdobie od 25.03.2014 do 14.05.2014 konanie zastavil. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 15.05.2014 do 21.10.2014 vo výške 207,74 Eur, uložil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40,- Eur s tým, že prvú splátku zaplatí do konca mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 71 a § 75 Zákona o rodine, rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že účastníci boli v čase podania návrhu, dňa 25.03.2014 manželia. Na tamomšom súde sa viedlo konanie vo veci rozvodu manželstva účastníkov a úpravy práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom: H., nar. XX.XX.XXXX, L., nar. XX.XX.XXXX, U., nar. XX.XX.XXXX. Z uvedeného spisu súd zistil, že účastníci od mája 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, pričom odporca začal prispievať na výživu maloletých detí sumou 230,- Eur v júni 2014, sumou 271,- Eur v júli 2014, sumou 210,- Eur v auguste 2014 a sumou 260,- Eur v septembri 2014. Manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené dňom 22.10.2014. V rozsudku o rozvode manželstva boli upravené aj práva a povinnosti rodičov k uvedeným maloletým deťom a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. H. sumou 100,- Eur, na mal. L. sumou 70,- Eur a na mal. U. sumou 60,- Eur mesačne. V konaní bolo preukázané, že odporca má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére V., pochádzajúcej z jeho prvého manželstva, ktorej na výživu prispieva sumou 40,- Eur mesačne. Navrhovateľka je na materskej dovolenke, s nárokom na rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a poberá prídavky na štyri deti. Má vo svojej starostlivosti syna E. N., ktorého otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 33,- Eur. Tento ale výživné neplatí, preto požiadala štát o náhradné výživné. Odporca mal podľa správy jeho zamestnávateľa za obdobie od augusta 2013 do júla 2014 priemerný čistý príjem vo výške 501,75 Eur a má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Súd prvého stupňa skúmal potreby navrhovateľky s tým, že

nemohol opomenúť právne relevantnú skutočnosť, a to výkon starostlivosti navrhovateľky o domácnosť a najmä výkon osobnej starostlivosti o spoločné deti účastníkov. Výkon týchto činností je postavený na roveň finančného zabezpečenia rodiny a je cenený rovnako ako zárobková činnosť druhého manžela. Navrhovateľka, ktorá obstaráva uspokojovanie potrieb rodiny má byť v danom prípade chránená tak, aby sa nedostala do nevýhodnejšieho postavenia v dôsledku čerpania materskej dovolenky. Vzhľadom na to, že navrhovateľka sa ocitla bez finančných prostriedkov, resp. jej jediným príjmom bol rodičovský príspevok, ktorý v nepostačuje na pokrytie nevyhnutných výdavkov, súd považoval návrh na určenie výživného navrhovateľky za dôvodný. Navrhovaná výška výživného sa však súdu javila ako neprimeraná k príjmu odporcu, najmä po zistení, že odporcovi bola určená povinnosť prispievať na tri spoločné maloleté deti výživným spolu vo výške 230,- Eur a na ďalšie dieťa prispieva sumou 40,- Eur. Vychádzal z výšky priemerného príjmu odporcu 501,75 Eur, ktorému po úhrade výživného na deti zostáva suma 231,- Eur. Navrhovateľka má spolu so štyrmi deťmi príjem vo výške 297,28 Eur (203,20 rodičovský príspevok + 4x 23,52 ako prídavky na deti) a spolu s výživným od otca detí 230,- Eur, má mesačne na pokrytie výdavkov sumu 527,28 Eur. Pri počte 5 členov domácnosti navrhovateľky, pripadá na jedného člena suma 105,45. Konštatoval, že nedoplatok na zročnom výživnom vznikol odporcovi za obdobie od 15.05.2014 do 21.10.2014 (od 22.10.2014 bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené) vo výške 207,74 Eur. Uvedený nedoplatok povolil súd prvého stupňa odporcovi v zmysle § 160 ods.1 O.s.p. splácať v pravidelných mesačných splátkach po 40,- Eur s tým, že ak sa odporca omešká s plnením jednej splátky, nastáva zročnosť celého dlhu. O povinnosti odporcu zaplatiť na účet súdu súdny poplatok rozhodol v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/92 Zb., v zmysle položky 8 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď s prihliadnutím na čiastočný úspech účastníkov nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Proti rozsudku vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal zrušenia rozsudku v napadnutej časti. Dôvodil, že navrhovateľke prispieva výživným na maloleté deti vo výške 230 eur a jemu nezostáva ani životné minimum na pôžičky, ktoré si s navrhovateľkou zobrali za trvania manželstva, spláca exekúcie.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

V preskúmvanej veci odvolanie odporcu smerovalo len proti výroku o nedoplatku na zročnom výživnom. Ostatné výroky neboli odvolaním napadnuté, krajský súd sa ich nedotýkal a tak v týchto výrokoch rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti určenia povinnosti odporcu zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa určil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke podľa § 71 zákona o rodine, a to podľa návrhu navrhovateľky od 15.05.2014 do právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva účastníkov, t.j. od 21.10.2014 v sume 40 eur mesačne. Ustálil výšku nedoplatku odporcu na zročnom výživnom vo výške 207,74 eur, keď vychádzal z výšky súdom uloženej povinnosti výživného zo strany odporcu 40 eur mesačne a rozhodného obdobia pre ustálenie tohto dlhu od 15.05.2014 do 21.10.2014. Vzhľadom na rozsah podaného odvolania a jeho dôvody sa odvolací súd zaoberal preskúmaním toho, či suma 207,74 eur, ktorá má predstavovať zameškané výživné za predmetné obdobie bola súdom prvého stupňa vyčíslená správne. Zistil, že súd prvého stupňa pri vyčíslení nedoplatku vychádzal správne z tej skutočnosti, že za toto obdobie nebola odporcom na výživnom pre navrhovateľku zaplatená žiadna suma. Nedoplatok bolo preto potrebné vyčísliť za 17 dní

mesiaca máj 2014 (40 eur : 31 dní = 1,29 x 17 dní = 21,93), za mesiace jún, júl, august, september po 40 eur (4 mesiace x 40 eur = 160 eur) a 21 dní mesiaca október (40 eur : 31 dní = 1,29 x 21 dní = 27,09 eur).

Celkové zročné výživné potom predstavuje sumu 209,02 eur. Súd prvého stupňa uložil odporcovi zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom v sume nižšej ako je skutočne vyčíslený nedoplatok, a to vo výške 207,74 eur.

Nakoľko odvolací súd nemohol rozhodnúť v neprospech odporcu, rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V odvolacom konaní bola úspešná navrhovateľka, ktorá by mala v zmysle ust. § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, naviac jej ani žiadne trovy konania nevznikli, preto jej náhrada nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.